Prima instanță: Judecătoria Chişinău, (sediul Centru) judecător: Svetlana Vîșcu
Dosarul nr. 2a-945/24
2-23009765-02-2a-07032024

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

18 martie 2025
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Ala Malîi
Grefier Danu Blanovschi

examinând în ședință publică cererea de apel depusă de avocatul Tataru Gheorghe în interesele lui Sagaidac Andrei, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 decembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sagaidac Andrei împotriva Direcției de Poliție mun. Chișinău, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, Pascal Dumitru cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională,

c o n s t a t ă:

Pretențiile reclamantului:

La 19 ianuarie 2023, Sagaidac Andrei prin intermediul reprezentantului său avocatul Tataru Gheorghi a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată, formulată față de Direcția de Poliție mun. Chișinău, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, solicitând încasarea din contul Direcției de Poliție mun. Chișinău în beneficiul lui Sagaidac Andrei suma de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu moral; încasarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea cererii.

În motivarea acțiunii depuse, reclamantul a indicat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție MAI 04585089 din data de 11.02.2019, Andrei Sagaidac a fost tras la răspundere contravențională conform art. 70 alin. (1) Cod contravențional fiind aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 50 (cincizeci) unități convenționale, ce constituie 2500 lei. La 24.02.2020 reclamantul a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare deoarece fapta imputată nu a săvârșit-o.

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-950/2022 din 10

mai 2022 s- a admis contestația înaintată de Andrei Sagaidac, fiind anulat procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din lipsa în acțiunile acestuia faptului contravenției, hotărârea în cauză a devenit definitivă la 12.09.2022.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.4r-3134/22 din 12 septembrie 2022, fiind respins recursul agentului constatator și menținută fără modificări Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 mai 2022.

Menționează reclamantul, că la emiterea soluției de admitere a contestației și încetarea procesului contravențional, instanța de judecată a reținut că la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție MAI 04585089 din data de 11.02.2019 și la emiterea deciziei de sancționare agentul constatator a ignorat prevederile legale.

La data de 21.12.2022 reclamantul Andrei Sagaidac s-a adresat cu o cerere prealabilă către Direcția de Poliție Chișinău și Inspectoratul General al Poliției privind repararea prejudiciului moral cauzat prin imputarea unei fapte contravenționale pe care n-a comis-o și atragerea ilegală la răspundere contravențională și anume repararea prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei. Indică reclamantul, că Direcția de Poliție mun. Chișinău prin răspunsul nr. 34/20-342 din 12.01.2023 a refuzat satisfacerea solicitărilor din cererea prealabilă, un răspuns similar fiind primit și de la Inspectoratul General al Poliției nr. 34/2-T-5273/22.

Specifică, că prejudiciul moral în mărime de 25000 lei i-a fost cauzat reclamantului prin imputarea unei fapte și atragerea la răspundere contravențională prin aplicarea unei amenzi pentru o faptă care nu a săvârșit-o.

Potrivit jurisprudenței CEDO cauza Ziliberberg c. Moldovei [cererea nr. 61821/00] acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei contravenții echivalează cu acuzarea acesteia de comiterea unei infracțiuni.

Astfel i-au fost cauzate acestuia suferințe psihice, caracterizate prin stres, frustrare, disconfort psihologic. Acțiunile agentului i-au creat o descurajare și o pierdere a încrederii în organele poliției. În drept, acțiunea reclamantului s-a întemeiat pe dispozițiile art. art. 383 alin. (3), 384, Cod contravențional, art. 2, 13, alin. (1) al Legii 1545 din 25.02.1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. art. 2036 Codul Civil, art. 3 al Protocolului nr. 7 la CEDO.

Aprecierea primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 decembrie 2023, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Sagaidac Andrei către Direcția de Poliție mun. Chișinău, intervenient accesoriu Inspectoratul General al

Poliției, Pascal Dumitru, privind încasarea sumei de 25000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

La 08 decembrie 2023 avocatul Tataru Gheorghe în interesele lui Sagaidac Andrei a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 decembrie 2023, iar la 27 martie 2024 a depus apel motivat prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel, reprezentantul apelantului Andrei Sagaidac a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar a adăugat că, pe toată această perioadă această situaţie a creat o stare de nelinişte, frustări şi nopţi nedormite, cu atât mai mult reieşind din vârsta acestuia. Sub acest aspect, la aprecierea prejudiciului moral instanţa de fond urma să ţină cont de principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul şi gravitatea suferinţelor suportate, durata procesului contravenţional, starea de sănătate, circumstanţe care incontestabil i-au cauzat stare de stres şi de frustrare reclamantului.

Partea apelanta făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, apelantul a menționat că despăgubirea reprezintă o formă de măsură reparatorie pentru compensarea daunelor suferite ca urmare a unei încălcări a drepturilor prevăzute de lege, or, la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

De asemenea, reprezentantul apelantul a specificat că, concluziile Curţii Supreme de Justiţie în soluţionarea cauzei civile similare, în sensul aprecierii de către CEDO a cauzelor contravenţionale în Republica Moldova cu caracterul „penal", instanţa de judecată menţionează că, prin art.13 alin.(l) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998, s-a prevăzut expres că, prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decât instanţa de judecată urmează a fi reparat de către aceste organe. Conform art.10 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998, dreptul persoanei fizice Ia repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6. Conform art.ll alin.(l) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998, mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege.

În context, apelantul a remarcat că, prevederile art.1998 alin.(l) Cod civil, cel

care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Conform prevederilor art.2007 alin.(l) lit.a), b) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii. Potrivit prevederilor art.2036 alin.(l)-(4) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. La fel, art.2037 alin.(l) şi (2) Cod civil prevede că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Termenul legal de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă,

termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat public la 07 decembrie 2023, iar apelul a fost declarat la 08 decembrie 2023, Colegiul civil constată că, apelul a fost declarat în termen.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

În ședința de judecată, participanții la proces nu s-au prezentat și nu au înaintat cerere de amânare sau de examinare în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată, motiv din care, conducându-se în acest sens de prevederile art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar și în raport cu argumentele indicate în cererea de apel, Colegiul civil consideră că, apelul declarat de avocatul Tataru Gheorghi în interesele apelantului Andrei Sagaidac este întemeiat și urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Conform art.385 alin.(1) lit.c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art.386 alin.(1) lit.a), c) și d) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin; concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele pricinii; normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Instanța de apel mai menționează, că, conform prevederilor art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de

instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art.6 CEDO, instanței judecătorești î-i este atribuită obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos). Din interpretarea art.6 al CEDO, se reține că, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

În esență, după cum rezultă din circumstanțele cauzei, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04585089 din 11 februarie 2019, Andrei Sagaidac a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Codul Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, ce constituie 2500 lei.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 mai 2022 (menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.09.2022), a fost admisă contestația depusă de Andrei Sagaidac și anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04585089 din 11 februarie 2019 și decizia de sancționare din aceiași dată, prin care Andrei Sagaidac a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional și aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 50 u.c., echivalent a 2500 lei, cu încetarea procesului contravențional intentat împotriva lui Andrei Sagaidac, din motiv că, nu există faptul contravenției.

Astfel, invocând faptul că, în urma acțiunilor colaboratorului Inspectoratului Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a avut de suferit moral, Andrei Sagaidac a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată solicitând încasarea din contul pârâtei Direcția de Poliție a mun. Chișinău, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, Pascal Dumitru, a prejudiciului moral în mărime de 25000 lei și cheltuieli de judecată.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 07 decembrie 2023, Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Sagaidac Andrei către Direcția de Poliție mun. Chișinău, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, Pascal Dumitru, privind încasarea sumei de 25 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, ca neîntemeiată.

În materie de drept, Colegiul civil menționează că, potrivit art.53 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Astfel, conform art.1 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, această lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și administrative de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Potrivit art.2 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prin acțiuni ilicite se înțeleg - acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

În temeiul art.3 alin. (1) din Lege, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității, c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice, d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată, e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației, f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Potrivit art.6 din aceiași Lege, prevede că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare, b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare, c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice, d) adoptării, de către

judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

În conformitate cu art.7 din Lege, în cazurile menționate la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie amenzile percepute ca urmare a executării sentinței judiciare și cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acțiunile ilicite, sumele plătite de ea pentru asistența juridică.

Potrivit art.13 al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)- g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel menționează că, potrivit art.12 alin.(1) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art.14 din Legea citată, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate.

Conform art.15 alin.(1) din aceeași Lege, poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale - unități ale Poliției cu personalitate juridică, de competență teritorială corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care sunt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare și funcționare aprobate de șeful Inspectoratului General al Poliției.

Totodată, potrivit pct.8 al Hotărârii Guvernului nr.547 din 12 noiembrie 2019 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, în vederea realizării misiunii sale, Inspectoratului General al Poliției asigură consolidarea capacităților manageriale ale subdiviziunilor Poliției prin monitorizarea respectării legislației, implementării politicilor elaborate de către Ministerul Afacerilor Interne și controlul modului de aplicare a acestora de către

toate structurile din subordine în domeniile lor de responsabilitate, precum și controlul modului de distribuire și utilizare a resurselor administrative, umane, financiare și logistice.

Potrivit pct.13, subpct.6 și 7, Șeful Inspectoratului General al Poliției organizează asigurarea tehnico-materială a activității Inspectoratului și subdiviziunilor acestuia conform normelor stabilite, de asemenea încheie contracte pentru asigurarea activității Inspectoratului și a subdiviziunilor acestuia.

Punctul 17 din hotărârea nominalizată prevede că, subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

Astfel, în anexa nr.3 la Hotărârea Guvernului nr.547 din 12 noiembrie 2019 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, este atașată lista subdiviziunilor teritoriale ale Politiei subordonate Inspectoratului General al Politiei: Direcția de poliție a mun.Chișinău, Inspectoratul de poliție Botanica, Inspectoratul de poliție Buiucani, Inspectoratul de poliție Centru, Inspectoratul de poliție Ciocana, Inspectoratul de poliție Rîșcani (plus inspectoratele de poliție din raioanele RM).

Ca urmare, Direcția de poliție mun.Chișinău, este o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, și care nu poate fi de sine stătător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

La caz, instanța de apel consideră că, pretențiile cu privire la compensarea prejudiciului moral suportat de Andrei Sagaidac în urma anulării procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 04585089 din data de 11.02.2019, urmau a fi înaintate către Inspectoratul General al Poliției.

Cu toate acestea, reclamantul/apelant Andrei Sagaidac a înaintat pretențiile sale față de pârâta - Direcția de Poliție mun. Chișinău, fapt care denotă netemeinicia concluziei primei instanțe, privind respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, or, reclamantul/apelant a înaintat acțiunea sa către un pârât necorespunzător.

De altfel, dat fiind faptul că circumstanțele cauzei denotă aplicarea eronată a normelor legale de către prima instanță, Colegiul civil constată prezența temeiurilor de fapt și de drept pentru a casa hotărârea primei instanțe.

În aceeași ordine de idei, dat fiind faptul că, Andrei Sagaidac a formulat pretenții față de un pârât necorespunzător, totodată a invocat un temei legal neaplicabil speței, Colegiul civil consideră irelevante argumentele apelantului Andrei Sagaidac cu privire la aspectele de fapt și normele de drept reflectate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, or, abordarea problemelor ridicate de către acesta, ar fi oportună în condițiile înaintării acțiunii către un pârât

corespunzător.

Conform prevederilor art.372 alin.(1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.

De asemenea, instanța consideră necesar de a concretiza că, instanța de apel în esența sa este o continuare a instanței de fond, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Cu toate acestea, instanța de apel reține că, apelul declarat nu conține careva argumente noi și întemeiate, în urma cărora s-ar constata temeinicia pretențiilor sale în raport cu împrejurările cauzei, apelantul indicând aceleași argumente care se referă la starea de fapt, care au fost invocate în prima instanță.

În concluzie, raportând circumstanțele de fapt ale pricinii la normele de drept reținute supra, luând în considerație circumstanțele de fapt și normele de drept sus-menționate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia că, apelul declarat de avocatul Tataru Gheorghe în interesele lui Sagaidac Andrei urmează a fi admis, cu casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei noi hotărâri, în sensul expus supra.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.c), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite cererea de apel declarată de avocatul Tataru Gheorghe în interesele lui Sagaidac Andrei.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 decembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sagaidac Andrei împotriva Direcției de Poliție mun. Chișinău, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, Pascal Dumitru cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională și se adoptă o nouă hotărîre prin care:

Se respinge integral cererea de chemare în judecată depusă de Sagaidac Andrei împotriva Direcției de Poliție mun. Chișinău, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, Pascal Dumitru cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței, Ruxanda Pulbere

judecătorul
Judecătorii Roman Pascari

Ala Malîi